

[Ministeren for kulturelle anliggender]

det, museerne trænger til. Man skal også have en ny struktur, men punkt 1 a er de penge, der er knyttet til den lov, og med den meget positive debat, vi havde her i tinget for nylig om museerne, tror jeg, man kan imødesee, at en sådan lov ikke bliver helt uvenligt modtaget.

På teaterområdet, som vi også for en dels vedkommende i hvert fald havde en debat om for nylig, nemlig vedrørende egnteatrene, kan jeg sige, at der foreligger bespareelsesplaner. Jeg har nævnt Det kgl. Teater, noget andet er landsdelsscenerne, og så har vi nogle planer om at ændre abonnementsordningen.

Dette er i og for sig ikke forslag, som er fremsat af besparelsesgrunde, det er simpelt hen nogle systemer, nogle strukturer, vi gerne vil have ændret, og der vil selvfølgelig blive fremsat forslag om det, når tiden kommer, men det bliver ikke i denne samling. Der vil ske nogle ændringer, nogle forenklinger ikke mindst, i abonnementsordningen, som er så uhyre indviklet, at det vel er de færreste, der forstår den.

Hvad angår børneteatrene, vil jeg bare en passant sige, at vi netop har udarbejdet et budgetskøn for 1984, og det ser ud, om om der også i 1984, som det har været tilfældet de andre år, vil ske en stigning i tilskuddene til egns- og børneteatrene.

Så er der jo også sket nogle forbedringer ind imellem, både under den tidligere regering og under denne regering. Jeg føler det ikke rimeligt, at denne regering tager æren for, at vi har fået flere penge til forskningsbibliotekerne, da det var andre partier, der pressede regeringen til det, men det er ikke desto mindre nogle penge, som falder på et tørt sted. Det tror jeg alle erkender.

Det samme gælder Statens Kunstfond, og når forespørgerne sætter spørgsmålstegn ved, hvordan kunstnerne fremover kan få rimelige arbejdsvilkår, vil jeg nævne, at dette vel er en af måderne. Kunstfonden er i virkeligheden et af de bedste instrumenter, vi har til at give kunstnere mulighed for arbejdslegater og pengegaver, ligesom Kunstfonden i allerhøjeste grad giver mulighed for at købe kunst af de producerende kunstnere, og det er jo en udmærket indirekte måde at gøre det på. Der har altså også dér været et tiltag, som jo kører videre i de kommende finansår

– det skal man lige huske – det er altså en varig forbedring, der er sket her.

Så spørger forespørgerne også om, hvad der nu sker for kunstformidlerne, og dertil må jeg nok sige, at skal man prioritere, vil min førsteprioritet være kunstnerne, og først i næste omgang kommer kunstformidlerne. Jeg ved, man har lagt megen vægt på at få skabt nogle gode systemer, sådan at kunsten kommer ud, og det synes jeg også er i orden, men jeg mener, man i mellemtiden har glemt at gøre noget for de kunstnere, der er det allerførste led i hele processen, og jeg mener, at en kunstformidlingslov ville være en god ting at få etableret. Den kan tidligst fremkomme engang i 1984, fordi det udvalg, der sidder og arbejder med det i øjeblikket, først kan være færdigt omkring jul, så vidt jeg har hørt, men engang i næste samling igen vil det være en fin opgave at få løst at skabe nogle bedre vilkår for de kunstnere, især for billedkunstnerne, som har det meget svært i øjeblikket.

Jeg vil derfor afslutningsvis sige, at det er min opfattelse, som jeg har gjort rede for, at man selvfølgelig, når besparelserne sætter ind, kan se aktiviteter forsvinde, kan se nogle ting blive beskåret, kan se nogle ting køre på et lavere blus, end man bryder sig om, men jeg mener stadig væk, at det trods disse udsigter er muligt, hvis man bare undgår procentvise besparelser, at sikre det, som både forespørgerne og jeg er enige om bør sikres, nemlig både alsidigheden, bredden og aktualiteten.

Forhandling

Ingerlise Koefoed (SF):

Jeg vil gerne takke ministeren for svarene og sige én ting nu om de svar, jeg fik, nemlig at jeg er enig med ministeren i, at der, hvis der endelig skal spares, ikke skal spares helt bevidstløst; men jeg er slet ikke enig i, at det er nødvendigt at spare ret meget på dette område – jeg mener heller ikke, man skulle spare på de andre politiske områder, men det er jo ikke dem, vi taler om i dag.

I sin åbningstale den 5. oktober 1982 sagde statsministeren bl.a. – Folketingstidende 1982-83, sp. 17-18:

»På kulturområdet vil vi føre en politik, som sætter os i stand til både at bevare vore kulturelle institutioner og at sikre gode vilkår